

MILOU EN MARY
DE KLEINE PELGRIMS
OP DE
DE MAYFLOWER

LIZZY MARIA B.

MILOU EN MARY
DE KLEINE PELGRIMS OP DE MAYFLOWER

LIZZY MARIA B

Uitgeverij bravenewbooks
[Https://home.bravenewbooks.nl/](https://home.bravenewbooks.nl/)
Auteur: Lizzy.Maria.B
Lizzy.maria.b@proximus.be
[Https://www.facebook.com/lizzy.maria.B/](https://www.facebook.com/lizzy.maria.B/)
Coverontwerp: Lizzy.Maria.B
Tekeningen:Tensor.art. AI, door Lizzy Maria.B
BOOK ISBN: 9789465317786
© Lizzy.Maria. B-2025

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen of verzonden in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen, scannen of anderszins, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever of de auteur.

Het is illegaal om dit boek zonder toestemming te kopiëren, op een website te plaatsen of op een andere manier te verspreiden.

Hoofdstuk 1: Milou op schoolreis naar Leiden

Vandaag gaat Milou met haar klas op schoolreis naar een heel mooie stad, Leiden.

Leiden heeft grote bruggen en mooie grachten, en alles is heel bijzonder.

De meester zegt zachtjes: “Vandaag leren we over iemand die heel lang geleden leefde, in het jaar 1620.” In Leiden komen ze bij een klein museum. Op een bord staat: Chilton’s.

“Wie zijn dat?” vraagt Milou. Een vriendelijke gids glimlacht.

“Mary Chilton was een Engels meisje net zo nieuwsgierig als jij,” zegt hij.

“Zij woonde met haar ouders, James en Susanna Chilton, in Leiden.

Samen pakten zij dingen in koffers en vaten, en ze reisden op een grote boot, de Mayflower naar New England om een nieuw thuis te vinden.”

Milou kijkt met grote ogen en ziet ineens een zachte, vriendelijke gloed.

Het lijkt alsof Mary Chilton echt uit het boek stapt en haar aankijkt!

Mary glimlacht en fluistert: “Wil je zien hoe ik hielp met inpakken?”

Milou knikt heel blij en zegt zachtjes: “Ja, graag!” Mary wijst naar de koffers en vaten en zegt:

“We stopten er warme sjaals en stevige kleren in, zodat we het niet koud zouden krijgen.

In de vaten deden we gereedschap, kookpotten en wat brood voor de lange reis.”

Ze wijst naar een kleine kist en zegt: “Daar stopten we misschien wat broodjes, kaas en een zacht doekje, zodat alles veilig was als de zee wild werd.”

Milou ziet dat Mary heel rustig en geduldig werkt. Ze helpt haar vader met inpakken. Ze vouwt de kleren netjes, legt ze zachtjes in de kist, doet een dop op een pot en schrijft op een kaartje:

Plymouth. Mary zegt: “Het was een lange reis, maar we gingen samen en zorgden goed voor elkaar.” Als de schoolbus klaarstaat om terug te gaan, kijkt Milou nog even naar de gezichten op het bord. Ze deelt haar gedachten met haar klasgenootjes:

“Mary was heel dapper. Ze hielp haar vader met inpakken en reisde heel ver met de Pelgrims, die wilden geloven zoals zij dat wilden. Het was een heel bijzonder avontuur!”

En zo gaan Milou en haar vrienden nog lang nadenken over het moedige meisje uit 1620, dat samen met haar familie op zoek ging naar een nieuw thuis.

Hoofdstuk 2: Milou droomt van Mary.

Milou ligt nog lekker in haar bedje, haar oogjes dicht. Ze voelt zich een beetje slaperig, maar haar gedachten dwalen af naar een groot schip dat door de golven vaart.

Ze droomt van de Mayflower, het schip dat bijna 400 jaar geleden over de oceaan vaarde.

En ze ziet een meisje met een gouden lach: dat is Mary Chilton.

Plotseling gebeurt er iets bijzonders. Milou opent haar ogen en ziet Mary ineens op haar bed zitten! Het meisje glimlacht vriendelijk en zegt zacht: "Hoi Milou!"

Milou knikt verrast en fluistert: "Ik heb nog zoveel vragen over je reis.

Hoe is het op de Mayflower?"

Mary knikt blij en zegt: "Het is echt een avontuur! We varen 66 dagen over de oceaan. Soms maken de golven grote bochten en de wind blaast hard. Dan roept de wind: 'Hou vol!' We slapen dicht op elkaar, met 130 mensen aan boord. Soms is het koud en voel ik me een beetje zeeziek, maar we helpen elkaar en zingen liedjes om ons moed te geven."

Milou kijkt nieuwsgierig en vraagt: "En heb je vriendjes op het schip?"

Mary glimlacht breed en zegt: "Ja! Ik heb twee beste vriendinnen: Constance Hopkins en Elizabeth Tilley. We spelen verstoppertje op het dek en verzinnen grappige verhalen.

Als iemand zich verdrietig voelt, troosten we elkaar en maken we grapjes."

Mary kijkt even serieus en zegt dan: "Maar er is ook een pestkop op de boot: Francis Billington. Hij haalt altijd kattenkwaad uit! Hij kruipt door het benedendek en trekt aan touwen die hij niet mag losmaken. Hij maakt grapjes die anderen boos maken of afleiden van hun werk. "

Milou knikt begrijpend. "Het klinkt soms ook wel saai, hè?"

Mary lacht en zegt: "Ja, dat klopt. Soms is er niet veel te doen. Maar weet je wat?

Wil je mee op een korte droomreis? Dan kun je zelf zien hoe het is op de Mayflower.

Wil je met mij meegaan, Milou? "

Milou knikt enthousiast. "Ja, ik ga mee!"

En samen stappen ze verder in de droom,

Klaar om nog meer avonturen te beleven op de grote oceaan en in Plymouth.

Hoofdstuk 3: Milou op de Mayflower

Milou staat naast Mary op het grote schip, de Mayflower. Ze kijkt om zich heen en voelt zich een beetje opgewonden. Ze dragen allebei een mooie jurk, bijna, hetzelfde! Milou kan niet stoppen met lachen. Ze zwaait met haar armen en zegt vrolijk: "Nu zijn we echte vriendinnen!"

Mary glimlacht en fluistert: "Dat klopt, Milou. Nu ben je ook een Pelgrim meisje."

Ze kijken samen naar de horizon, waar de zee zich uitstrekt zo ver als ze kunnen zien.

"Wat gaan we doen nu?" vraagt Milou zachtjes.

Ze voelt zich een beetje nieuwsgierig en een beetje bang, maar vooral heel blij.

Mary legt haar hand op haar schouder en zegt: "Er is niet veel te doen op het schip, maar ik ben blij dat jij er bent. Het kan soms saai zijn, maar samen maken we het leuk." De kapitein zegt dat we bijna in Amerika zijn. Nog een paar dagen en we kunnen aan land," zegt Mary enthousiast.

"Iedereen kijkt ernaar uit! Na een storm is het schip een beetje kapot, maar de bemanning werkt hard om alles te repareren." Milou weet dat na zo'n lange reis met 130 mensen op één schip, iedereen blij zal zijn om land te zien.

"Kan ik je vriendinnen leren kennen?" vraagt Milou. "Ja hoor," zegt Mary.

En ze gaan Constance Hopkins en Elizabeth Tilley zoeken, de twee vriendinnen van Mary.

Een meeuw vliegt voorbij en schreeuwt vrolijk: "Kraa, kraa!"

Ze lopen naar het achterdek, waar ze Constance Hopkins en Elizabeth Tilley zien. Constance zwaait en roept blij: "Hoi!" Elizabeth glimlacht en steekt haar duim omhoog. Milou stapt naar hen toe en zegt vriendelijk: "Hoi, ik ben Milou." De meisjes geven elkaar een vrolijke knuffel.

Milou voelt zich meteen thuis tussen haar nieuwe vriendinnen. Ze verzinnen samen spelletjes terwijl ze wachten tot het land dichterbij komt. Maar plotseling klinkt er een luide knal! Het schip schudt een beetje en een frisse golf spat tegen de zijkant. Milou houdt zich stevig vast aan Mary's hand. "Dat was vast een kanon," fluistert Mary.

"Het is een geweerschot," roept een matroos. De kapitein verschijnt op het voordek.

"Rustig blijven, iedereen," zegt hij met een rustige stem.